סה: קדשי קדשים פרק שישי זבחים

שיסע ולא הבדיל: ת"ר [1]ושסע אין שיסע [2]אלא [3]ביד וכן הוא אומר [2]וישסעהו כשסע הגדי: לא הסיר את המוראה כו': מתני' דלא כרבי אלעזר בר"ש דתניא [4]א"ר אלעזר בר"ש שמעתי שמבדילין בחטאת העוף מאי בינייהו אמר רב חסדא מיצוי חטאת העוף מעכב איכא בינייהו ת"ק סבר [5]מיצוי חטאת העוף מעכב וכיון [6]דמצוי דם [6] קעביד מעשה עולה בחטאת העוף ור' אלעזר בר"ש סבר [5]מיצוי חטאת העוף לא מעכב ומחתך בשר בעלמא הוא רבא [6] אמר שהייה בסימן שני בעולת העוף מעכב [7] איכא בינייהו תנא קמא סבר שהייה בסימן שני בעולת העוף לא מעכב [8] ואע"ג דשהייה קא עביד מעשה עולה בחטאת ורבי אלעזר בר"ש סבר מעכב [9] וכיון דשהייה מחתך בשר בעלמא הוא אביי אמר רוב בשר מעכב איכא בינייהו ובפלוגתא דר' זירא ור' שמואל בר רב יצחק חד אמר [10] שהייה בסימן שני בעולת העוף מעכב [7] איכא בינייהו וחד אמר רוב בשר מעכב איכא בינייהו מכלל דבעינן (ב) דרוב בשר בתחילה אין [2]והתניא [11]כיצד מולקין חטאת העוף חותך שדרה ומפרקת בלא רוב בשר עד שמגיע לוושט או לקנה הגיע לוושט או לקנה חותך סימן אחד או רובו ורוב בשר עמו ובעולה שנים או רוב שנים אמרוה קמיה דרבי ירמיה אמר לא שמיע להו הא דא"ר שמעון בן אליקים משום רבי אלעזר בן פדת משום ר"א בן שמוע אומר היה ר"א בר' שמעון שמעתי בחטאת [7] העוף שמבדילין ומאי [3]לא יבדיל

[1] הבדיל בחטאת ולא הבדיל בעולה פסול. בחטאת אימת כדרשינן בת"כ חטאת היא שאם מלקה שלא לשמה פסולה וה"ה לכל שזביחה קדשה * אבל בעולה קדשה מנלן ועוד דמהקטרה יליפא מה הקטרה הראוי בעצמו אף [2] כאן כו' ומה הקטרה אינה מעכבת אף הבדלה אינה מעכבת וכן קשה ממלקיה [3] עוף שנשחט למטה כיון דעשאה למטה מהקטרה יליפא דין מינה ומינה וכי היכי דלא הקטיר למעלה כשר * לא מלק למעלה נמי כשר: [4] **כיצד** קרב **הטהיר**. כל הנך מטיעות דהכא ודפ"ק דמכילתא [5] ודמנחות לריכי לדקדק אמאי לריכי כולהו: **קעביד** מעשה עולה בחטאת. מה שזה למעלה חה למטה לא חשיב ליה שיעור:

ורבי אלעזר בר"ש סבר מיצוי בחטאת [6] לא מעכב. הילכך אם רצה להבדיל יבדיל ולא ימלה אחר הבדלה ולא עביד מעשה עולה ואי משום דשיהה בהבדלה [כיון דלא מילה] כמעשה עולה א"כ כי מבדיל הוי מיתון בשר בעלמא כך פירש בקונטרס וקשה דבפ"ק דחולין (דף כא:) דדרש רבי אלעזר בר"ש כמשפט חטאת העוף מה להלן כשהוא אוחז [7] הראש בגוף ומזה [8] וליף מינה בעולת העוף שאין מותך אלא רוב שנים היכי יליף הא אי בעי מבדיל לגמרי בחטאת והיינו יכולין לפרש כשהוא אוחז [7] הראש בגוף ומזה [8] אם יראה קאמר ומדקאמר [9] מה להלן בסימן אחד היינו שאם יראה לא יתמות כ"א סימן אחד אבל קשה מבריימא דהתם לעיל [10] דקתני שנים או רוב שנים ומפרש התם שנים לרבנן או רוב שנים לר' אלעזר בר"ש לוקמה מולה כרבי אלעזר בר"ש דאי בעי שנים ואי בעי רוב שנים [10] (שם דף כבא.) ויכפרק העור והרוטב (שם דף כבא.) נמי גבי טלית שנקרעה רובה שוב אינה מיטור וטהורה ומוקי לה בטלית טבולת יום דכיון דלא חם עלה ואטבלה ליכא למימר דילמא חיים ולא קרע רובה אבל כשאינה טבולת יום גזרינן ופריך אלא מעתה [10] לרבי אלעזר בר"ש ליגזר דילמא לא אתי למיעבד רובא והשתא [11] אי אתי אחוזה לאחוזה כל הנמצא ל"ל דילמא חיים ורבה לפרס כל קוביא זו בהבדלה אלאחר הזאה אבל קודם הזאה כולי עלמא לא פליגי דספולה דאחר קרא לא יבדיל ודוקא רבי שמעון בן אליקים דלקמן אית ליה הך סברא לרבי אלעזר בר"ש דיכול להבדיל כל הסנים ואפילו קודם הזאה ולית ליה איסור פסול בהבדלה כלל דהא [12] מפרש לא יבדיל דקרא אין לריך להבדיל ופוגיא דחולין פרק קמא (דף כא:) והיינו דהעור והרוטב (שם דף כבא.) דלא כוותיה אלא כרב חסדא ורבה ואביי והכי פירושא דכולה שמעתא אמאי בעייהו פי' מאי טעמייהו אמר רב חסדא מילוי חטאת העוף מעכב אימא בעייהו דלרבנן סברי מילוי חטאת העוף מעכב וכשהזה עדיין לא נגמרה מצוותה הילכך כשהבדיל סימן שני לאחר הזאה לא חשיב מתחך בשר בעלמא ופסול משום שעשה מעשה עולה בחטאת שיש כאן הבדלה בשנים קודם מילוי כמו בעולה ור"א בר"ש סבר דמילוי אינו מעכב וכבר נגמרה כל מצוותן [13] וכשמבדיל לאחר הזאה אינו אלא מתחך בשר בעלמא והשתא ל"ל דרב חסדא [סברן] דשהייה בסימן שני בעולת העוף לא מעכב דאי מעכב אמאי פסול לרבנן כשהבדיל לאחר הזאה אין כאן מעשה עולה שהרי שהה ואין הכשרה של עולה כבר ואי אפשר לו לעשות הזאה כיון מליקת סימן ראשון דבעולה אינה מעכב אלא בעייהו לרבנן לא מעכב ולרבי אלעזר בר"ש מעכב דאיכא בעייהו ורבנן סברי דבר לא מעכב ולכך זימנין דלא חתיך רוב בשר עם סימן הראשון [14] (מ"מ אסור להבדיל עם סימן הראשון אפילו לאחר הזאה) גזירון אטו היכא דלא חתך רוב בשר ור"א בר' אלעזר סברי שמעון סבר רוב בשר מעכב ולכך לא פסל לאין כאן מעשה עולה שכבר חתך רוב בשר עם סימן ראשון וכשמבדיל לאחר ההזאה מתה עומד ומבדיל ופסול [15] לאביי [16] דפ"ק דחולין (דף כ:) דפריך מקשי לך עולת העוף דבעיית שני סימנין וכי מתה עומד ומולה ולית ליה דטעמא דכדי לקיים מצות הבדלה והדר קאמר אמרהו רבנן קמיה דר' חסדא ורבה ואביי אמר להו לא שמיעא להו הא דאמר ר"ש בן אליקים משום רבי אלעזר בן פדת אומר היה ר"א בר' שמעון שמעתי שמבדילין בחטאת העוף ומאי לא יבדיל ל"ל להבדיל פי' ולא צריכין לכל הנך טעמי [17] דפריש רב חסדא ורבה ואביי ואף קודם הזאה מותר להבדיל וא"ת דלדידהו דאסור להבדיל קודם הזאה ואפילו לרבי אלעזר בר"ש א"כ מאי קאמר לעיל מתניתין דלא כר"א בר"ש הא לכאורה מתני' קודם הזאה דומיא דרישא דקתני חטאת העוף כיצד היתה נעשית מלק ראשה ממול ערפה ואין מבדיל ומזה מדמה על הזאה יש כאן מעשה עולה בחטאת ואפילו אחוך רוב בשר עם סימן הראשון מ"מ אסור להבדיל אפילו לאחר הזאה דמרינן אטו דבר' שמעון ובעי' תוס' [18] אם בן דבר' אמר לא יבדיל אפילו לאחר הזאה דאביי דבעולה לעומת הזאה דאביי דבעולה לעומת הזאה דאביי דבעולה לעומת